

OBSAH

„Hlas“ 1865

Jedno pium desiderium a pak ještě mnohá pia desideria za příležitosti Nového roku [1.]	9
Tepny naší doby. — Divadelní ustrnutí. — České umění pošlou na vandr. — „Tagesbotovu“ konečku [5.]	12
Přežití. — Universita a národní divadlo. — Divný projekt. — Změny v českém divadle [12.]	15
Kousek herkulské práce [17.]	18
Liliputané v kraji. — Platonická revoluce. — Obrana bezvtipných maškar. — Výdělek na redoutě [25.]	22
Kritika a divadlo — u nás. I.—III. [31., 32., 33.]	26
Od pohřbu Bozděchova [40.]	36
Návrh k laskavému uvážení. — Z národní besedy. — Demme a Truempy v rouše německé romantiky [43.]	39
Zabočení do obyčejnosti. — Gomorha a zimní arena. — Ústav vyučovací. — Led a industrie [50.]	42
Obligatní mrzoutství. — Ze zastavárny [74.]	45
Jsme předce jen hodni! — Svornost v zemi. — Opakovací hodiny. — Na podávkách k slávě [84.]	48
Program svatojanské slavnosti. — Následek sibiřských sympatií. — Prosba k panu Náprstkovi [88.]	52
Ještě jednou „Staří mládenci“. — Šlechta se baví. — Krátká notice časopisecká [91.]	55
V cizině a u nás. — Staří mládenci se stěhují. — „Tagesbote“ reprezentuje vzdělanost. — Divadelní vzdechy ... [96.]	58

Věž na Petříně. — Malby v svatovítském chrámě. — Tresty na český národ. — Svatojanský bazar [102.]	62
Oposice proti přírodě. — Rodinné zvyky. — Pražská „l'entreprise des Pompes funébres“. — Úšklebek dějin [118.]	65
Causerie o všelijakých znaménkách. — Cena upřímnosti. — Divadelní osudy. — Jazykový přepych [129.]	69
Pohovkový monolog pražského německého žurnalisty před svatojanskou slavností [132.]	73
Také konečně jen pohovkový monolog u večer před svatým Janem! [134.]	76
Nekrolog vysokému „c“. — Naudin a Vecko. Naše upřímnost. — 1 zl. 50 kr. — Svatobor, spisovatelé a literatura [138.]	79
Vybídnutí k tanci. — Berlínská poesie. — Prostředek proti vlastenectví [145.]	82
Pražský Albion. — Nový Žofín a nový parter. — Některé zbytečnosti. — Činoherní novinky. — Dopisovatel odtud [152.]	85
Z českého divadla [156.]	88
Doslov „placeného“ feuilletonisty [161.]	91

„Národní Listy“ 1865

Česká společnost pro rozšiřování politických traktátů. — Ještě jednou Karel Zelinka. — Spolky a udavačstvo. — Divadelní nesmysl par excellence [103.]	97
Nedělní samomluva [105.]	101
Návštěva u somnambuly. — Zbytečné otázky a rovnající se jim odpovědi. — Bdění je lepší než snění. — Nebohý Rogeard! [112.]	105

Censura divadelní [116.]	109
Ministerské choutky. — Praha jde na ferie. — Historie z průchodního domu. — Proces Máchovi. — Neklomínkové [119.]	113
Nesmysl v parnu bující. — Vyvařování českých divadelních abonentů. — Repertoire a divadelní padavky. — Reményiho národní kroj — a náš cylindr. — <i>Langue d'ano a langue de jo.</i> — Česká strike [126.]	117
Za divadelního mezivládí [131.]	121
Českému divadlu schází ledacos, na př. p. Lindweich. — P. König z Olomouce. — České hry v Brně [133.]	125
Beseda dám [138.]	129
Kéž je máj! — Drážďany a litoměřické pivo. — Stenczovy verše o Hvězdě [140.]	133
Po domech a z domů. — Některé příklady rajské nevinnosti. — Německá agitace ve prospěch českého divadla. — Hádanka ředitelská. — Německé písně [147.]	137
Velmi vtipný návrh stran „třetího“. — Bílý prapor. — Komika na varhanické škole a jinde ještě. — „Tagesbote“ má myšlenku z „Romanzera“ [154.]	141
Fotografie Lisztovy, Stromovka, Vecko a jiná ještě stanoviska. — Antiboucharóni omlouvají se, že nejsou křiklouni. — Ze světa divadelního. — Jan Amos Komenský a podučitel [168.]	145
Předslov slavnosti Komenského [175.]	149
Kdy as se bude jednat o rovnoprávnosti! — „Tagesbote“ to nemá rád, když se mluví česky. — Hradčany nejsou historické. — Národní divadlo a tlama medvědí. — Z divadla [179.]	152

Prix de sagesse. — Satyra ze zlata. — Blechy vůbec a česká blecha zvlášť. — Komické dítě. — Máme iluminovat či nemáme? [223.]	155
Kus iluminace a kousek historie [229.]	158
Iluminace dne 20. října [230.]	161
Na počátku zimní doby [236.]	164
Mezinárodní zábavy. — Den v Čechách. — „Iunás“. — Máme ho! — Bratrovi ve vysokém B. — Nová rubrika, kterou se hercům zajisté zavděčím [242.]	167
Některá kázání bez ohledu na výsledek. I.—V. [244., 248., 262., 271., 281.]	171
Pan Mošna s německou esthetikou v sufitách. — Zpomínka na dobu mouřenínskou. — By- zantinské dítě. — Kroky trochu neočeká- vané. — Španělská makama o lži [254.]	187
Nad Fügnerovým katafalkem [258.]	190
V podzimní mze. — Potomek humoristův. — Humor a my. — Blondin, umění, hrdinství, tenor a rovnoprávnost. — Český journalist [265.]	193
Sněmovní vtip. — Vtipy historické. — Joseph de Maistre. — Některé pro mne mrtvé před- měty. — Papa Dumas [272.]	197
Karbanické exordium. — O jedné babičce. — Vražda a humor. — O Sylvestra o půlnoci. — Na ledě. — O jednom, který se učil klouzat, a o jiném, který se učil psát [286.]	200
Vánoční dialog [293.]	204
Velmi opravdové kázání před večerem syl- vestrovým. Prosí se, aby je každý dočetl až na konec! [299.]	207

Dodatek

Feuilletony anonymní z Národních Listů 1865

List „stého“ exempláru české knihy k otci spisovateli [152.]	213
Sbírky na národní divadlo [154.]	217
Ze životopisu pražského domácího pána [160., 161.]	219
Člověk, který byl nevčasný všem [251.]	226

•

Ediční poznámky	231
-----------------	-----

149-150